

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 24

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
18 Iunie 1938

25 bani Po

CINE POATE FI MEMBRU ÎNTR'O BISERICĂ

De Dr. H. D.

Există numai două religii în lume. Scopul fiecărei religii e, să facă pe oameni mai fericiți aici pe pământ și să le arate drumul spre o viață veșnică dincolo, în lumea ce va să vină. Și, fie că cineva e Iudeu sau grec, păgân sau protestant, baptist sau bolșevic, el face parte dintr-una din aceste două religii mari: religia mântuirii prin fapte și religia mântuirii prin har.

Există pe pământ numai două feluri de clase de oameni: pierduți și găsiți, mântuiți și nemântuiți; credincioși și necredincioși; fii ai lui Dumnezeu și fii ai diavolului. Dumnezeu nu caută la fața oamenilor, nici nu face deosebire între ei în ce privește starea lor în fața lumii. Fie că un om merge în automobil sau pe un măgar, fie că e nepriceput ca un hotentot, sau face fala unei universități ca profesor al ei, dacă n'a primit pe Hristos de Mântuitor al său personal și ca singurul Răscumpărător de păcat, el este pierdut, osândit, mort, și fiu al Satanei. Dacă a primit în inimă și în viață pe Domnul Isus ca Mântuitor personal, el e răscumpărat, născut din nou, mântuit, fiu al lui Dumnezeu și stăpân al vieții veșnice.

Mântuirea prin har

Noul Testament învață limpede mântuirea prin har. Și arată tot atât de clar că, numai acele persoane sunt potrivite pentru a fi primite ca membri în biserica Domnului, care sunt mântuite în acest fel.

Întâi trebuie să ai o inimă bună și apoi o viață bună. Dumnezeu a primit jertfa lui Abel mai mult decât pe a lui Cain, pentru că Abel însuși, în inima sa, era un om bun și credincios (Evrei 11). Inimă bună și apoi fapte bune,

naștere din nou întâi și apoi botez, viață duhovnicească și apoi Cina Domnului, Hristos și apoi biserica, sângele întâi și apoi botezul, harul sfânt și apoi faptele sfinte, e ceea ce învață Biblia și ceea ce formează inima religiei baptiste.

Toate filosofii, sistemele de morală, societățile și religiile cari vestesc mântuirea prin fapte bune, ne arată o țintă care trebuie atinsă prin supunere, educație și silință personală. Dar Hristos începe cu această țintă. Întâi îl face pe om o faptură nouă și apoi îi cere să intre în biserică și să trăiască o viață plină de roadele cari vor slăvi pe Dumnezeu.

În bisericile biblice, un membru a fost primit numai pe temeiul nașterii din nou. Ceice voiau să fie membri, trebuia să aducă roadele pocăinței. Trebuia să fie persoane schimbate, lucrurile vechi să fi dispărut; să iubească ceea ce uriseră și să urască ceea ce iubiseră.

Învățătura întreagă a Noului Testament e că, omul, dela natură e:

1. Pierdut (Luca 19:10).
2. Vinovat (Rom. 3:19).
3. Osândit (Ioan 3:18).
4. Mort în păcate (Efes. 2:1).

Fiind într-o stare atât de decăzută, Noul Testament învață mai departe că omul nu se poate mântui prin truda sa. El nu se poate mântui:

1. Prin păzirea legii (Gal. 2:16; 3:2).
2. Prin fapte bune (1 Tim. 1:9; Tit 3:2).
3. Prin stăruință și silință.
4. Prin sinceritate (Gal. 3:10).
5. Prin caracter (Isaia 64:6).
6. Prin intrarea în biserică.
7. Prin botez și Cina Domnului.

Dar, Dumnezeu, văzând nevoia de mântuire a omului și că omul

nu se poate mântui singur, prin mila Sa cea mare, a deschis El o cale pentru mântuirea omului.

Planul de mântuire al lui Dumnezeu a fost câștigat de Fiul Său, care

1. A devenit păcat pentru noi (2 Cor. 5:21).

2. A purtat în corpul Său păcatele noastre pe lemn (Isaia 53:4-6).

3. A luat asupra Sa vinovăția, osânda și moartea omului (Rom. 6:23; Petru 3:18).

De aceea, mântuirea e un lucru al harului, făcut odată pentru totdeauna, ca să nu mai fie refăcut sau desfăcut vreodată. El e întreg și veșnic.

Când poate fi cineva membru

Numai când sufletul unui om e mântuit prin credința în jertfa deplină, înlocuitoare și ispășitoare, numai atunci e potrivit pentru a putea fi primit ca membru în biserică. Dar dacă e înnoit de puterea lui Hristos, el e în stare să facă acele fapte bune cari vor slăvi pe Dumnezeu și vor aduce pe alții la El.

N'a existat o rătăcire mai mare decât aceea, când li se spune păcătoșilor: „Siliți-vă să vă lăsați de păcat, intrați în biserică, fiți supuși și cinstiți și la urmă veți ajunge în cer”. Numai aceia pot fi membri într-o biserică Nou-Testamentară, cari sunt născuți din nou și răscumpărați. Acest lucru e dovedit nu numai prin cuvintele clare ale Bibliei, dar și prin cele două simboale. Cele două laturi ale mântuirii: nașterea din nou și răscumpărarea, sunt simbolizate în cele două rânduieli bisericești, în botez și Cina Domnului.

Cele două simboale

Botezul simbolizează nașterea din nou, fiindcă vestește, prin a-

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin**Revistă religioasă**Anul VI. No. 24 18 Iunie 1938
Apare în fiecare Sămbătă**Abonamentul:****Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
În străinătate dublu.****Nu se primesc abonamente
decît cu trimiterea banilor
înainte.****Apare sub îngrijirea unui comitet.**Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20. Telefon 24, 62 Arad
Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Peste puțin timp se încheie jumătate de an de când FARUL răspîndește lumină în inimile cititorilor săi. Nu lăsați ca razele ei să dispară din calea dv. Mulți frați s'au abonat numai pe jumătate de an. Le mulțumim și pentru acest sprijin. Totuși lucrarea lui Dumnezeu trebuie sprijinită și pe mai departe și planul Lui dus până la sfîrșit. Această lucrare slăvită s'a angajat FARUL să o aducă la îndeplinire, cu ajutorul abonaților ei. Se mai trimite două numere, ultimele din semestrul prim al acestui an. Rugăm stăruitor pe frații abonați numai pe prima jumătate de an, să-și reînnoiască abonamentul cât mai curînd, trimițînd la casierie suma de 50 lei; aceasta, pentru a ușura și sarcina noastră de a vă șterge din registru și să vă facem și dv. bucuria să primiți revista fără întârziere. Reînnoiți-vă abonamentul până la 1 Iulie! Faceți noi abonamente și osteneala dv. va fi răsplătită din belșug. Veți răspîndi Cuvîntul lui Dumnezeu și vesteți mîntuirii și pe această cale. Mulți abonați ne scriu că nu se pot lipsi de FARUL, căci le-a ajuns tot atît de prețios ca și hrana zilnică. Nu trebuie să ai talente de orator ca să poți vesti pe Isus. Și aceasta e o cale minunată și o ocazie de a revărsa lumină în viața altora. Dumnezeu va binecuvînta lucrul dv.

Trimiteți, cât mai în grabă, abonamentul dv. la casieria FARULUI: N. Oncu, str. Blanduziei 4 Arad.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
Kecskés**

Timișoara IV.**Str. Bolintineanu No. 16.****ALDOUS HUXLEY SE ÎNTOARCE LA RELIGIE**

Revista literară **John O'London's Weekly**, din Londra, ne aduce o știre senzațională. Romanțierul cu renume mondial și marele ateist A. Huxley, s'a întors la Dumnezeu. Acest scriitor, ale cărui romane au umplut lumea și au fost multe din ele turnate în filme de cinematograf, duse la mare luptă împotriva religiei. În vîrstă de 60 de ani, el nu există Dumnezeu, că universul n'are niciun înțeles sau scop și că singurul rost al vieții noastre pe pămînt e, să ne cultivăm gusturile și să ne îndeplinim toate poftele noastre. În toate cărțile lui scrise până acum, stăpînește acest duh de necredință și păcat. Și romanele sale sunt scrise cu un talent neîntrecut în zilele noastre. Ele te vrăjesc, te îmbată cu frumusețea și arta lor literară.

Revista amintită mai sus însă, ne spune că Huxley e un gânditor foarte adînc și pătrunzător. Starea lumii de azi l-a tulburat foarte mult. Iarăși și iarăși mințea lui s'a frământat cu întrebarea: care e înțelesul și scopul acestei lumi?

În cartea sa, **Ends and Means** (Scopuri și mijloace), el ne dă răspunsul pe care l-a găsit. Există o lume spirituală, spune Huxley. Sufletul nostru e o parte din această lume. Fericirea noastră se găsește în legătura strînsă a sufletului nostru cu Dumnezeu. Greșala oamenilor e că, ei se lasă cuceriti de mii de interese și ambiții, de dorințe și plăceri, cari îi împiedecă de a trăi în tovărășie cu Duhul divin. Prin rugăciune, reculegere și meditație sfîntă și prin cultivarea dragostei, milei și bunătății, sufletul nostru se poate ridica deasupra lumii simțurilor, în lumea cerească. Fericirea pe care o găsește omul în tovărășia cu Dumnezeu, nu se aseamănă cu simțirea și cunoștința pămîntească; ea e o contopire în Dumnezeu, o pace și o bucurie, cari nu au asemănare pe pămînt.

Omul ideal, după romancierul englez, e cel despărțit de lucrurile lumești. Trebuie să fii deslegat de poftele trupului, de dorul după mîrire și după averi. Să fim liberi față de mînie și ură. Să fim cuceriti numai de prezența lui Dumnezeu. Să iubim numai lucrurile duhovnicești. Căci dacă

lucrurile pămîntești ne cuceresc, ele se așează între noi și lumea spirituală. Atunci vine nefericirea. Sufletul nu va găsi nici de cum mulțumire în lucrurile terestre și noi vom rătăci în toate părțile, fără odihnă și fără pace. De aceea, trebuie să privim lucrurile de pe pămînt numai ca niște mijloace sărace pentru corpul nostru și nici de cum să nu ne închipuim că în ele se găsește fericirea. Ea e o floare care crește numai din legătura cu Dumnezeu.

Ceea ce îl deosebește pe Huxley de mulți atești, cari au ajuns mai tîrziu să creadă, e faptul că el n'a ajuns numai să admită că există o Ființă eternă, ci că noi, oamenii, putem să ne apropiem de Dumnezeu, să trăim în tovărășie cu El și că tocmai în aceasta stă rostul, ținta și fericirea noastră. Astfel, el a ajuns la convingerea lui Augustin, care a strigat în rugăciune: „Ne-ai făcut, Doamne, pentru Tine și sufletele noastre nu găsesc odihnă, pînă nu se odihnesc în Tine”.

Și ceea ce e interesant, e că Huxley ne vorbește din experiență. El a trăit această legătură cu Dumnezeu. După ce a încercat să găsească fericirea în necredință și în păcat și a rămas pustiu în suflet și neîmpăcat cu viața, s'a îndreptat spre Dumnezeu și aici a găsit rostul vieții și pacea launtrică.

Huxley a întrecut pe toți creștinii, cari cred că religia stă în forme, ceremonii și respectarea unor reguli morale. El a mers la inima religiei, la Dumnezeu.

Căci a trăi în apropierea Domnului, de dimineața pînă seara, asculta de șoapta Lui divină în clipe de reculegere și rugăciune și a umbla călăuzit de Duhul Său e miezul adevăratului Creștinism.

I. Cocuț

A trecut la cele veșnice un bătrîn pionier al Evangheliei, din Grăniceri, jud. Arad, Alexa Ardeu, în etate de 75 de ani, care a predicat Cuvîntul Domnului timp de 35 de ani. La serviciul înmormîntării au luat parte frații M. Muntean, V. Torsan, Susan și C. Pascu. Au cântat corul din loc și muzica și corul din Socodor,

PRIMUL ÎMPĂRAT CREȘTIN

De L. L. Sezonov

Constantin a câștigat o mare biruință la podul Milvan, în anul 312. Vedenia cu crucea luminoasă, adusă la cunoștința înregei sale armate, în care erau foarte mulți creștini, a mișcat mult pe soldați. Cu semnul crucii, cusut pe steaguri și uniforme, ei s'au aruncat în luptă cu o încredere profetică și au câștigat o mare victorie.

Edictul dela Milan

În anul 313, Constantin face o lege, care pune capăt prigonirilor și dă libertate creștinilor, cunoscută în istorie ca, **Edictul dela Milan**. Edictul acesta este unul dintre cele mai vestite documente istorice, în ce privește libertatea religioasă. De fapt, e primul document sau lege, care dă libertate deplină în materie de credință și cult. Edictul dela Milan vestește libertate religioasă absolută, pentru toți oamenii, toate rasele și toate cultele. „**Creștinii**”, spune edictul, „**și toți ceilalți au dreptul să urmeze acea religie, care li se pare lor că e cea mai bună**”. Toți oamenii au dreptul să-și schimbe religia, adică să facă **tregeri legale** dela un cult la altul. Creștinilor să li se înapoieze averile confiscate și aceasta să se facă „fără întârziere și discuție”. Edictul dela Milan a dat libertate fiecărui om să-și îndeplinească datoriile religioase după plăcerea lui, adică, să se închine lui Dumnezeu după cum îi dictează conștiința. Constantin a recunoscut Creștinismul ca o religie legală, alături de celelalte religii din imperiul roman.

Dar, împăratul Constantin a mers un pas, ba chiar doi, mai departe. El a început să **simpatizeze**, să **patroneze** și chiar să **controleze** religia creștină. Fără să fi fost botezat, a favorizat pe creștini. Slujbele cele mai importante din stat au fost ocupate de creștini. A sprijinit zidirea caselor de închinăciune, a scutit pe episcopi și preoți de dare, a ajutat cu bani pe preoți, a declarat Dumineca, ziua creștinilor, ca o zi de repaos, în tot imperiul. Printr-o decizie, a îndemnat pe oameni să treacă la Creștinism. Constantin a închis câteva temple păgâne, iar pe altele le-a dărâmat. Cu toate că încă nu era botezat, și-a însușit titlul de „**Episcopul Episcopilor**”,

adică șeful duhovnicesc al creștinilor. În această calitate de șef duhovnicesc, împăratul a convocat sinoadele creștine, a prezidat sinodul ecumenic dela Nicea, a intervenit în doctrine, organizație, discuție și neînțelegerile dintre creștini. El a prigonit și a exilat pe Atanasie din Alexandria, care a fost cel mai vestit teolog și apărător creștin din acele timpuri. Împăratul Constantin a pregătit calea pentru adoptarea, sau recunoașterea Creștinismului ca religie de stat. Biserica creștină, primind bani și favoruri din partea statului roman, fără să vrea, a intrat, mai mult sau mai puțin, sub controlul direct al statului. Biserica creștină, fără să-și dea seama, și-a vândut dreptul ei de întâia naștere, pentru un blid de linte: dreptul și libertatea, în lucrurile spirituale și administrative ale bisericii. Creștinii și-au pierdut libertatea glorioasă de odinioară, din timpul prigonirilor, și au intrat într-o libertate de colivie. Colivia era controlul statului în materie de credință și organizație a creștinilor.

Pe de altă parte, împăratul Constantin era foarte atent ca să nu se depărteze prea mult de partizanii și credincioșii religiei păgâne. Deaceia el s'a numit „**Pontifex Maximus**”, adică șeful duhovnicesc al religiei păgâne. El a tipărit chipul zeului soarelui pe o față a banului și monograma, literele lui Hristos, pe cealaltă față. El vorbea de ziua Duminecii ca de „ziua venerabilă a soarelui”.

Constantin s'a botezat în anul 337, cu câteva luni înainte de moarte, dar 24 de ani după așa zisa minune cu semnul luminos de pe cer. Cu toate acestea, urmările politicei filo-creștine a lui Constantin, au fost, în multe privințe, bune. Moartea prin răstignire a fost oprită, cultele păgâne și imorale au fost desființate. Starea robilor s'a îndreptat întru câțva. De pildă: stăpânii nu aveau dreptul să chinuiască și să omoare pe robii lor; starea osândiților din închisori a fost ușurată; datoriile au fost scutiți de biciuire; adulterul a fost socotit de crimă; concubinajul a fost oprit; divorțul a fost îngreunat; atacurile contra fetelor și văduvelor

au fost pedepsite cu moartea.

Legile și politica lui Constantin au umanizat și au curățit întru câțva societatea romană.

In numărul viitor:

Răsbunarea lui Dumnezeu.

ÎNCUNOȘTINȚARE

Întreaga noastră frățietate are cunoștință că, în țară există, la Tichilești, jud. Tulcea, a leprozerie, unde sunt internați cei atinși de această boală.

Acum câțiva ani, s'a organizat „Societatea Misionară Baptistă pentru Leproși”, având un comitet restrâns, care a organizat strângerea de ajutoare bănești, de îmbrăcăminte și hrană, ajutoare care au fost distribuite leproșilor și pe lângă aceasta și vestea mântuirii prin credința în jertfa Domnului Isus.

Un număr de 15 persoane s'au hotărât pentru Domnul și anul trecut au primit botezul. Anul acesta sunt încă vreo 15 persoane gata pentru botez.

Misionarul pentru leproși este fr. T. Cenușă, predicatorul Bisericii Baptiste din Tulcea.

Anul acesta, frații au început construirea unei case de rugăciune pentru leproși. Darurile trimise de frați pentru scopul acesta au dat posibilitatea ca să se înceapă lucrul, dar ca să se poată termina casa de rugăciune, se simte nevoie de bani.

Pentru ca lucrul Domnului între leproși să fie mai bine susținut și deci și mai bine făcut, „Soc. Mis. Bapt. pentru Leproși”, s'a atașat „SOCIETĂȚII MISIONARE BAPTISTE DIN ROMANIA”, devenind astfel o secțiune a ei.

Astfel stabilindu-se lucrurile definitiv, misiunea între leproși are controlul frățietății și deci trebuie să aibă și sprijinul ei într-o măsură mai mare ca până acum.

Cu acest prilej, facem apel la copiii Domnului, să ajute cu darurile lor atât pentru construirea casei de rugăciune, cât și pentru susținerea lucrului misionar între leproși.

Cei ce vor trimite bani pentru zidirea casei de rugăciune, să scrie aceasta pe colorul mandatului, iar cei ce trimit pentru misiunea între leproși, la fel, trebuie să scrie pe colorul mandatului, pentru ca banii să fie întrebuințați pentru scopul pentru care au fost trimiși.

Toate donațiunile pentru acest scop, se vor trimite pe adresa: L. L. Sezonov, București 2, str. Berzei No. 29.

Toate donațiunile vor fi publicate în „Farul Creștin”.

Președinte, I. ȘUVEȚ.

Secretar, M. DUMITRAȘCU.

CINE POATE FI MEMBRU ÎNTR'O BISERICĂ

(Urmare din pagina 1-a)

cest act simbolic, moartea față de viața păcătoasă, îngroparea firii pământești și învierea la o viață nouă în Hristos Isus.

Scopul botezului lui Isus a fost, să fie un model și o pildă pentru totdeauna, în ce privește modul de a intra în biserică.

1. El a fost botezat ca un copil al lui Dumnezeu. „Acesta este Fiul meu...”

2. A fost botezat de omul lui Dumnezeu. „A fost un om trimis de Dumnezeu”.

3. A fost botezat în felul lui Dumnezeu. „S'au pogorît în apă”. „După ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă”.

Răscumpărarea e simbolizată de Cina Domnului. Corpul frânt și sângele vărsat al Domnului Isus, vestesc calea și prețul mântuirii. Omul „vândut păcatului”, e „cumpărat” din nou, prin „sângele prețios al Mielului”. O boală spirituală trebuie vindecată cu un leac spiritual. Un păcat nemărginit, făcut de un suflet nemărginit, împotriva unui Dumnezeu nemărginit, trebuie să aibă o pedeapsă nemărginită. De aceea, datoria păcătosului trebuie plătită cu o jertfă nemărginită, cu moartea Domnului Isus Hristos.

Aceste rădăceli, botezul și Cina Domnului, nu sunt deloc mijloace prin cari să primim harul lui Dumnezeu. Ele sunt numai simboluri ale harului, primit deja prin credința în Hristos.

Lăsați-l în lume, dacă nu vrea să se pocăiască din inimă

Mântuirea nu e roada ascultării legii, nici a faptelor dreptății, nici a îndeplinirii ceremoniilor, nici a faptului că ești membru într-o organizație creștină. Ea e din har, prin har și numai prin har.

De aceea, numai aceia trebuie să fie primiți ca membri într-o biserică creștină, cari au avut o experiență personală a mântuirii prin jertfa lui Hristos.

Cetățenia într-un stat sau nașterea într-o națiune, nu-ți dă dreptul să faci parte dintr-o biserică. Faptul că ești născut într-o familie creștină, nu te face potrivit pentru a intra în organizația sfinților. Numai când te naști a doua oară, din Dumnezeu, primind o inimă nouă, numai atunci poți fi primit în ceata celor aleși.

Ah, cât de multe rele s'au abătut asupra Creștinismului din pricina călcării acestui principiu!

Primii creștini au fost născuți din nou, dar generațiile viitoare au intrat treptat în biserică, numai pentru că se nașteau între creștini și biserica a decăzut cu totul. Urmașii lui Luther și ai lui Calvin, au avut o experiență cu Dumnezeu, dar copiii lor au intrat în biserica lutherană și în cea reformată fără o nouă naștere, ci numai pentru că părinții lor erau membri în aceste biserici. Și aceste biserici au ajuns lumești.

Același pericol amenință cu furie astăzi bisericile baptiste din România. Copiii baptiștilor intră ca membri, fără să fie născuți din nou. Dacă lucrul acesta continuă, peste douăzeci de ani, bisericile noastre vor fi lumești cu totul. De aceea, luptați să aduceți pe fiecare copil din familiile baptiste, la Hristos, să fie mântuit și

născut din nou și unde nu reușiți, lăsați-l să meargă în lume! Nu-l aduceți nemântuit în biserică. Mai bine e de el așa, căci dacă îl primiți ca membru, începe să creadă că e bine cum e. Dar dacă merge în lume și se căsătorește și trăiește acolo, e mai ușor să vadă mai târziu că e pierdut. Acolo e locul lui. Acolo e societatea lui. Lăsați-l să meargă acolo. Nu-l îndemnați să se boteze nepocăit, nici să se căsătorească cu o credincioasă. Mai bine rugați-vă să se întoarcă din inimă la Domnul, să-și plângă păcatul, și numai după aceea să-l primiți ca membru. Apoi, e mai bine de biserică, dacă un copil de al pocăitilor, care nu vrea să se pocăiască, merge în lume. Ea rămâne curată. Nu are o unealtă a diavolului în rândul membrilor ei. Și poate acum mai bine să-i predice Evanghelia, ca și el să se pocăiască.

Adevărații eroi

Pentru tinerii creștini

de Marcu Nicășfor

Ioan, la adânci bătrânețe, vede tinerețul puternic în Hristos. El a biruit pe cel rău.

Acci tineri din anul 100, au biruit prin credință. Ei au folosit cea mai puternică armă din toate timpurile. Prin puterea credinței, înaintașii lor au despiciat mări, au prăbușit ziduri, au scos apă din stânci, au astupat gura leilor și au oprit soarele în loc. Tot prin aceeași putere, ei devin tari și biruiesc pe diavolul. Intrădevăr, cei cari cred cu adevărat în Domnul Isus, devin unelte directe în mâna lui Dumnezeu. Devin mai superiori decât profeții cu o putere uriașă. Dacă soldații lui Iosua au doborât ziduri, oare soldații lui Hristos nu vor putea doborî pe Satan?

De aceea voi, adevărați tineri ai lui Hristos, treziți-vă din somnul ce vă slăpănește, scuțați-vă din odihna care vă amortește. Nu v'ați sălaturat de atâta teorie, poezie și gălăgie? Nu v'ați sălaturat și nu simțiți revoltă în sufletul vostru de atâta răceală și nepăsare ce v'a încătușat? Nu vă este groază de atâta viață fără ideal, fără răspundere, fără jertfă?

Astăzi e timpul să rupeți lanțurile ce vă robesc. Să stergem rușinea somnului din trecut, ca nu cumva să ajungem de pomina pe viitor. Nu cumva tinerii, cari vor veni după noi, să excludă pe acei dintre ei cari vor rosti numele nostru.

Fu m'as bucura dacă mi s'ar spune: „Ești ca un tânăr baptist african”. Despre ei aud lucruri minunate. Iar dacă mâine aș fi, printr-o minune, în Africa, și un tânăr m'ar întreba: „Ce fac frații tineri din România?”, m'as face că nu înțeleg. Dacă aș vedea că n'am încolțit, aș roși și i-aș spune: „Spun poezii, predici frumoase, cântă soluri”. — „Cum”, mi-ar răspunde el, „numai atât? Ei nu merg pe la oamenii săraci și bolnavi, ca să-i ajute? Nu merg în locurile cele mai păcătoase să predice? Cu cei înfometați nu împart ei pâinea lor? Pe nenorociți nu-i aduc pe la casele lor?”. Aș fi silă să răspund: Nu. Atunci el și-ar rupe cămașa și ar zice: „Astăzi vreau să merg misionar între baptiștii din România”.

Cuvântul repaus lipsește în natura creată de Dumnezeu. Dar noi, în viața duhovnicească, avem repaus, melancolie, visare, și teorie, și zicem că suntem creștini.

Să stergem rușinea trecutului, printr-o credință biruitoare, îndrăznească. Soldații lui Ghedeon au mers tremurând la luptă, numai cu trâmbița și făclia și au învins. Ucenicii erau slabi, mici, când stăteau, iar când veneau din misiune, spuneau că și demonii ascultă de ei. Nouă nu ri se pot spune cuvintele: „Ați biruit, îndrăzniți”. Noi trebuie să mergem înainte.

(Continuare în pag. 5-a)

Marea hotărîre

de Pitt Popovici

„Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: „Tată... fă-mă ca pe unul din argații tăi!”

„S'a sculat, și a plecat la tatăl său... i-a zis...” (Luca 15:18-21).

În viața sa, omul face multe hotărîri. Prin împlinirea unora el ajunge bogat sau om mare. Tot prin împlinirea unei hotărîri de a se abține dela unele mâncări sau beuturi, bolnavul poate scăpa cu viață. Câteodată însă, prin împlinirea unei hotărîri a unui rege, de a nu intra într'un război oarecare, se ajunge la scăparea cu viață a unui popor întreg. Toate acestea sunt hotărîri mari, căci prin împlinirea lor ajungi bogat, ori cu viața scăpată sau ajungi să scapi viața altora. Urmările acestor hotărîri însă, toate vor fi de scurtă durată. De aceea vreau să spun că, hotărîrea de a părăsi păcatul, de a te întoarce la Tatăl și de a trăi în serviciul Său, umilit, ascultător și supus, e cea mai mare hotărîre pe care o poate lua omul în viața sa pe pământ, căci de ea atârna, nu bogăția, sau scăparea vieții, pe care o trăiești 50—80 ani, ci veșnicia întreagă. De împlinirea acestei hotărîri se bucură nu numai cei de pe pământ, ci chiar și cei din cer. Isus spune că: „Este multă bucurie pentru un singur păcătos care se pocăiește”. În pilda fiului risipitor, Isus arată foarte clar marea hotărîre.

„Mă voi scula”, au fost cuvintele tânărului. Aici se vede hotărîrea de a părăsi păcatul. După ce a petrecut „o viață destrăbălată”, departe de tatăl său, a văzut că păcatul i-a distrus averea. Venind și foamea în țara aceea, el a trebuit să ducă lipsă. Aceasta a fost o urmare a păcatului. Când a fost servitor, a văzut că păcatul i-a distrus și bunul său nume. Acasă era fiul boierului, iar acum, ca urmare a păcatului, e servitor la porci. În starea în care se afla, el a recunoscut că nu poate să revină la starea potrivită, în acel loc, de aceea s'a hotărît să părăsească păcatul care i-a stors toată vloga.

Astăzi, păcatul face ravagii în lume. Atăția sunt nenorociți, distruși complect în urma păcatului; alții mai puțin acum, dar cu timpul vor ajunge și ei așa. Și acum, tu, care citești aceste rânduri, cercetează-te să vezi care îți este starea: nu în fața ta sau a oamenilor, ci în fața lui Dumnezeu. „Ori cine trăiește în păcat, este robul păcatului”, a zis Isus. Nu uita că „el (păcatul) te leagă, te robește și apoi te chinuiește”. Dacă până acum ai trăit în păcat, atunci hotărăște-te, odată pentru totdeauna, să-l părăsești. Te scoală și spune: „Destul până acum!”

Cu hainele zdrențuroase și picioarele

deseulte, el spune: „Mă voi duce la tatăl meu”. Băgați de seamă, el nu s'a hotărît să meargă la alt serviciu. Astăzi, atăția, când se văd robiți sau ruinați de păcat, se hotărăsc și părăsesc păcatul, dar aici greșesc; ei își schimbă numai serviciul (religia), crezând că e destul atât. Alții însă, când își văd starea de păcat, merg la diferiți oameni (mântuirea prin mijlocitori). Tânărul însă, n'a făcut aceasta. El nu a spus: „voin merge la prietenii mei”. Asta ar fi fost prea puțin. În curând ar fi ajuns iar acolo. Ci a spus: „mă voi duce la tatăl meu”. Se înlămplă că, mulți, ieșind din păcat se hotărăsc să meargă la Tatăl, dar nu așa zdrențuroși cum sunt. Ei amână, pe cuvânt că trebuie să-și facă niște haine noi, adică fapte mai bune. Aceștia uită că, „toate faptele noastre bune sunt ca o cărpă mănjită” (Isaia 64:6). Dacă tânărul ar fi așteptat cu împlinirea hotărîrii, până când ar fi avut un costum nou, atunci probabil că n'ar mai fi ajuns niciodată acasă. Dar, el „a plecat” așa cum a fost și acasă a primit „haina cea mai bună”.

Nu amâna! De câte ori nu ți s'a întâmplat că, în timp ce stăteai pe un scaun în biserică, ai fost rugat să te întorci din calea rătăcirii. De câte ori nu a rostit gura ta că, încă unul și, apoi tu vei fi al doilea. De câte ori nu a fost că, cel din stînga sau cel din dreapta ta, n'a făcut multe hotărîri, dar, când s'a convins, a făcut o hotărîre pentru totdeauna, s'a întors la Tatăl și azi e fericit; iar tu, cu toate că te-ai hotărît să ieși din păcat, dar nu te-ai întors la Tatăl, ai căzut din nou, iar azi ești un pierdut. Până când felul acesta de viață? Rupe-o cu păcatul și viața de rătăcire și întoarce-te la Tatăl, apoi urmează cuvintele tânărului, cari sunt, înfășurîți:

„Și-i voi zice: „fă-mă ca pe unul din argații tăi”. El nu s'a hotărît să mai ceară avere, cu toate că a ajuns sărac. Nici nu s'a gândit la câștigarea dreptului de fiu, ca astfel și el să poată porunci servitorilor. Glasul lui, însoțit de lacrimi, e rugător, doritor să câștige mila și dragostea tatălui. Hotărîrea lui e pentru serviciu. El primește pe tatăl ca pe un stăpîn care să aibă drepturi asupra lui; iar el să fie sclavul, care să vină totdeauna cu umilință în fața stăpînului. El vrea să fie robul care să asculte în totul porunca stăpînului; ba mai mult, el vrea să fie supus stăpînului, chiar dacă după o gresală făcută de el, mîna acestuia îl va lovi. Acesta e adevăratul serviciu. Ești gata să te hotărăști pentru el? Ești gata să-l îndeplinești?

Poate vei zice că e ușor să părăsești păcatul și să te întorci la Tatăl, dar

asta-i prea greu. E adevărat că îți trebuie un timp mai scurt pentru a ieși din păcat și a merge la Tatăl, pe când pentru serviciul umilinței îți trebuie o viață întreagă. Totuși, vino la El și atunci te vei convinge de dragostea Lui, căci te va primi ca pe un copil al Său; iar viața de serv, în loc să-ți fie o sarcină, va fi o bucurie nespusă.

Și acum, dragă cititor, dacă ai făcut această hotărîre, îndeplinește-o prin ajutorul Său, trăind viața în serviciul Său, umil, ascultător și supus. În caz că nu ai făcut-o, de ce întârzi? Nu uita că, chiar dacă ești copilul unor oameni „întorși la Dumnezeu”, totuși trebuie tu personal să faci această mare hotărîre și apoi întreg viitorul tău va atârna de împlinirea ei. Hotărăște-te azi și ieși din păcat, mergi apoi pe genunchi în fața Tatălui, care a pretutindeni, plînge-ți trecutul, spune-I hotărîrea ta și închină-I Lui viața. Vino, căci El te iubeste, te așteaptă și te va primi cu siguranță, căci însuși a spus: „Pe cine vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”. Dar nu întârzia căci, „acum e vremea potrivită, acum e ziua mîntuirii”.

Adevărații eroi

(Urmare din pag. 4-a)

chiar dacă ar fi ziduri până la nori, căci dincolo sunt diamantele călcate în picioare. Trebuie să mergem prin foc, foame, apă, căci se cade să murim, noi cei mîntuiți, întâi, apoi frații noștri nemîntuiți. Ultima șoaptă să ne fie: „Doamne, ori șterge-mă din cartea vieții, ori mîntuiește România”.

Trebuie să învingem sau să murim. De astfel de ucenici are nevoie Hristos. Destul a durat ușurința, spolia, nepăsarea, teoria, iar diavolul seceră zilnic mii de oameni. Ardeți aceste ciuperci otrăvitoare, puneți temelii pe o viață nouă de jertfă. Lei mîndri ne vor ieși în cale: să le rupem gura, șerpilor să le scoatem veninul, să călcăm pămîntul mîndriei în picioare. Chiar Satan, văzându-se desarmat, va fugi peste hotare, dar să-l urmărăm mereu. „Treziți-vă, treziți-vă, biruința e a voastră, zorile apar, îndrăsnii!”

Pui de vulturi, meniți să vă înălțați spre soare, să cuceriți văzduhul, să respirați din parfumul florilor, să priviți peste stînci și păduri, de ce stați în mlaștinele pline de șerpi și șopârle? Penele v'au crescut, aripile vă sunt mari. De ce stați în cuiburi? Întindeți aripile și porniți, biruința e a voastră!

„Tineri creștini, sau România trebuie să fie mîntuită, sau murim!”

Din lumea largă

In orașul Chattanooga, un preot vorbind într-o zi, în biserică, despre grozăviile războiului, a adus cu sine și un pumnal ca să dea predicii sale un caracter mai trist. Vorbind cu multă însuflețire, s'a coborât între credincioși, când împiedecându-se de un colț al covorului, a căzut și străpuns de baionetă a murit.

Se vorbește de multe ori despre grozăviile războiului civil din Spania și despre distrugerea monumentelor și operelor de artă. Se știe însă că în Madrid, capitala Spaniei, s'au luat măsuri pentru înlăturarea acestui neajuns. În jurul celor mai prețioase monumente s'au construit niște ziduri de beton armat, peste care s'au îngrămădit saci de nisip, iar de jur împrejur, s'a construit zidărie.

DELA UNIUNE

RECUNOAȘTEM cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Homorog, Bihor, 50 lei. Bis. Vinteri, Bihor, 205 lei. Bis. Farău, Bihor, 30 lei. Fr. Sava Jitaru, Lăpuș, 50 lei. Bis. Mercina, Caraș, 60 lei. Bis. Ticvanul Mic, Caraș, 240 lei. Bis. Săcărâmb, 80 lei. Bis. Mada, Hunedoara, 70 lei. Bis. Balia, Hunedoara, 45 lei. Fr. Simionuț, Nojag, 10 lei. Bis. Arad-Pârneava, 200 lei. Bis. Garbediu, 300 lei. Bis. Orșova, 130 lei. Bis. Băița, 80 lei. Fr. I. Cobeș 50 lei.

Casier: N. Oncu, Arad, str. Blanduziei No. 4.

COMITETELE tineretului din cele 6 biserici din București, se întrunesc odată pe lună la rugăciune și studiu biblic.

PENTRU MISIUNEA în străinătate s'au primit următoarele sume: Bis. Gârboți, Caraș, 200 lei. Stanciu I., Turnu Măgurele, 200 lei. Fam. Giurgiu, Ioan, Ciucea, 150 lei. Ioan Drăgoi, Chiuchici, 50 lei. Bis. Milcoveni, Caraș, 87 lei. Bis. Mehadia, Caraș, 200 lei. Evuța Chisăliță, Gornea, 100 lei. Coman Gheorghe, București, 100 lei. Sora Manciu, București, 200 lei. Dr. Gill, București, 6000 lei. Bogna Maria, Vărfurile, 100 lei. Bis. Pârneava, — Arad, 993 lei. Soc. Fem., Lalașint, 150 lei. Rus Anușca, Glâmboca, 100 lei. Mot Dumitru și soția, 100 lei. Petru și Silvia Pitic, 200 lei. Cornelia Cicortas, București, 300 lei. D. Moșilă, Gorj, 20 lei. Bis. Buteni, 1000 lei. Bocanici Minerva, Barza, 50 lei. Bis. Constanța, 100 lei. Zaharia P., Oarța de sus, 25 lei. (Va urma.) Casier: L. L. Sezonov, str. Berzei 29, București 2.

In Palestina. Se anunță că în apropiere de Safed, s'au găsit cadavrele a doi evrei împușcați. În nordul Palestinei a fost aruncat în aer un pod și în mai multe locuri au fost aprinse holdele.

In Polonia s'au luat mai multe măsuri contra evreilor. Studenții Universității au cerut rectorului ca să nu mai primească studenți evrei la nicio facultate. La băile Zoppot s'au afișat placarde prin care se interzice vizitarea evreilor.

Se zice că, direcția căilor ferate germane are de gând să rezerve pentru Evrei, vagoane speciale pe căile ferate.

S'a găsit cadavrul copilului magnatului din Florida, de care am scris în numărul trecut. S'a găsit și răpitorul lui, care a fost șofer la ferma magnatului și care i-a scris o scrisoare, cerând pentru punerea în libertate a copilului, suma de 10.000 dolari. A primit acești bani, dar tăgăduiește că a ucis copilul.

Gvernul britanic a hotărât să cumpere 400 de avioane dela niște uzine mari americane. Costul lor total e de 7 milioane lire sterline.

In urma ploilor torențiale din săptămâna trecută, niște râuri din Polonia s'au revărsat și au inundat mai multe sate. Două poduri s'au rupt și legăturile pe șosea, în mai multe locuri, au fost întrerupte. Pagubele sunt foarte mari.

Conflictul dintre statele americane, Peru și Ecuador, nu s'a terminat. Ecuador și-a întărit garnizoanele dela frontieră, dar spune că nu va provoca în nici un caz vreun războiu.

Biserica din Hațeg, jud. Constanța, împreună cu mai mulți frați din 7 biserici din jur, la 2 Iunie, a aranjat o frumoasă serbare în cinstea eroilor căzuți pe câmpul de luptă. Toți cei de față au plecat spre cimitirul eroilor, în frunte cu drapelul național și un grup de copii din școala duminicală au depus cununi de flori pe mormântul eroilor. Intreaga comună a luat parte la cimitir, unde corul a cântat Imnul Regal, condus de fr. N. Baban. Fratele predicator, Gl. Cristea, a ținut o cuvântare despre Eroul neînvins, Isus, înălțarea căruia o serbăm în acea zi, și despre eroii luptători. După masă, sub cerul liber, s'a ținut un bogat program al tineretului.

Pe fronturile spaniole se dau lupte sângeroase. Până acum naționalistii înaintază mereu spargând frontul republicanilor. Au fost făcuți 318 prizonieri. Numeroși milițieni republicani s'au predat. S'au doborât 11 avioane guvernamentale.

Ministerul instrucțiunii din Ungaria, a dat o decizie, prin care se interzice orice activitate politică atât a elevilor, cât și a profesorilor, în școlile ungurești.

Ce face beția. După un chef de o noapte întreagă, un tânăr lucrător cismar din Câmpulung, plecând spre casă, a trecut peste un pod și nu se știe cum și prin ce împrejurări a căzut în apă și s'a înecat. De sigur, adăugăm noi, dacă ar fi mers la biserică, s'ar fi reîntors treaz și n'ar fi avut un astfel de sfârșit. Iată ce face beția!

TINERETUL DIN BUCUREȘTI, bisericile Basarab, Colentina, Apele Minerale, Giulești, Grivița, Andronache și com. Ogrezeni, au avut la ziua eroilor o mare serbare în localul bisericii din Bdul Basarab, în prezența a 800 de ascultători. Programul și serbarea au fost organizate de către comitetele tineretului din cele 6 biserici din București. Programul a fost compus din 4 cântări, ale fr. Topa, cond. bisericii Giulești, fr. Săndulescu din biserică Andronache, fr. Marcu din biserică Basarab, iar la sfârșitul serbării, a luat cuvântul fr. C. Adorian, păstorul bisericii Basarab. Corurile unite de peste 100 de persoane, sub conducerea dirijorilor respectivi, au executat în comun și separat diferite cântări alese. Orchestra de mandoline, sub conducerea maestrului Teodor Solari și poezii, au contribuit la înfrumusețarea serbării. Programul a fost condus de fr. I. Ordeanu, președintele tineretului din biserică Basarab.

Harta pământului sfânt, Palestina.

se găsește de vânzare cu 100 Lei bucata

Comandați-o contra ram-burs dela

„Depozitul de literatură”

Arad, Str. Fabricii 20.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

O FRUMOASĂ SERBARE a tineretului a avut loc în biserica din Arad-Micălăcea, la 5 Iunie, la care a participat și tineretul din biserica Arad-Speranța și Arad-Șega, cu corurile. Programul a fost condus de fr. P. Cameniță, și împodobit cu mai multe poezii, soluri, duete, trei coruri bărbătești și trei mixte. Din Cuvântul lui Dumnezeu au vorbit fr. D. Dumitrașcu, R. Popovici și P. Brândăș. La sfârșit, s'au unit toate corurile și au cântat cu mare însuflețire spre slava Domnului.

ZIUA EROILOR, pentru biserica din Sighișoara, a fost o zi de mare bucurie sufletească. Fr. predicator, Fluieraș, împreună cu întreg poporul Domnului, am ieșit la cimitir, unde am avut un frumos serviciu, cu cântări în cinstea eroilor căzuți în luptă și a Eroului Mare, Isus. Un participant.

ZIUA MAMEI IN BISERICA DIN TULCEA. Pentru că s'au strâns cele mai frumoase serbări ale noastre în această lună? Zece Mai, ziua eroilor, ziua mamei, ziua copilului. Toate, zile de bucurie, de înălțare sufletească; parcă și natura ar vrea să se bucure împreună cu națiunea. Toată suflarea românească e numai sărbătoare. Alături de țara întreagă, am simțit și noi, baptiști din Tulcea, aceste bucurii. Și deoarece și mamele noastre sunt vrednice de recunoștința copiilor lor, copiii din Tulcea, din îndemnul învățătorilor și învățătoarelor din școala duminicală, au aranjat o prea frumoasă serbare. Într-o atmosferă duioasă, copiii și-au arătat în puține, dar foarte simțite cuvinte, recunoștința, „acelei” care poartă prea frumosul nume de „Mamă”. Programul a fost deschis de către sora Cenușă, printr-o frumoasă cuvântare, în care a arătat însemnăta-

tea acestei zile, origina acestei sărbători și bucuria ce o produce atât părinților, cât și copiilor. Au urmat câteva discursuri, prin cari s'au relevat simțurile nobile cari ridică pe o mamă: iubirea și jertfa de sine; educația pe care mama trebuie s'o dea copilului, mai ales în dezvoltarea spiritului religiosității și a modestiei. Copiii au înfrumusețat programul cu cântece și poezii. Iar la sfârșit, fiecare copil a dus mamei sale câte un frumos buchet de flori.

Lydia Sezonov. Tulcea

CU OCAZIA VIZITEI fr. și sori Giornei, bisericile Ciornahuzi și Vijnicioara, au avut o mare bucurie în zilele de 21-24 Mai. Sora a condus serbarea surorilor, la care au vorbit mai multe surori din Cuvântul Domnului, iar lucrurile de mână pe cari le-au făcut au fost vândute. Fratele Giornei a ținut evanghelizări și lecții biblice.

EȘTI CUNOSCUT

De I. Bucur

Iubite cititor, știi că ești cunoscut? Citeva, căruia n'are nevoie să-i spună nimeni nimic, îți cunoaște pe deplin toate gândurile, toate simțirile și toate faptele. Tainele adânci și gândurile ascunse ale inimii tale sunt cunoscute lui Dumnezeu. Și știi ce spune Dumnezeu? Ia bine seama.

Ascultă: „Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar. Toți s'au abătut și au ajuns niște netrebnici. Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar. Gâttele lor este un mormânt deschis: se slujesc de limbile lor ca să înșele; sub buze au venin de aspidă. Gura le este plină de blestem și de amărăciune. Au picioarele grabnice să verse sânge, prăpădul și pustirea sunt pe drumul lor, nu cunosc calea păcii. Frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor” (Romani 3:10—18).

În multe feluri, noi căutăm să acoperim această zugrăvire a stării noastre, ba de multe ori chiar o tăgăduim. Omul primește cu greu adevărul, căci este cu totul departe de Dumnezeu. Să ținem socoteală însă că nu un om, ci Acela care are ochi ca para focului, ne zugrăvește starea aceasta în care ne aflăm. Tocmai din această pricină, te rog, iubite cititor, să dai toată luarea aminte cuvintelor lui Dumnezeu cu privire la starea ta, cuvinte pe care ți le-am înfățișat aici.

Și dacă, dând dreptate lui Dumnezeu, ți-ai văzut starea de cădere și de osândă, e mare nevoie să cunoști și mijlocul prin care poți ieși din această stare, mijloc pe care ni-l arată tot Dumnezeu în Sfânta Scriptură. Nu-i de ajuns să te cunoști pe tine așa cum ești înaintea lui

Dumnezeu, ci trebuie să te știi și cum te privește Dumnezeu și mijlocul prin care Dumnezeu vrea să te ridice din păcat și osândă.

A te cunoaște pe tine însuși, fără să cunoști și mântuirea pe care o dă Dumnezeu în Domnul Isus, înseamnă să ajungi în cea mai cumplită deszădejde.

Iubite cititor, știi că nu este alt mijloc de scăpare din starea de păcat, pe care ne-o arată Dumnezeu în Cuvântul Său, decât acela pe care l-a pregătit Dumnezeu însuși? El s'a îngrijit să te mântuiască, împlinind cerințele sfințeniei Sale și binecuvântându-te veșnic.

Iată în adevăr ce spune Dumnezeu despre Domnul Isus:

„Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie prin credința în sângele Lui, jertfă de ispășire ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele săvârșite mai înainte, în vremea îndelungei răbdări a lui Dumnezeu; pentru că în vremea de acum să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus” (Romani 3:25—26).

Ia seama la cuvintele: „Prin credința în sângele Lui!”. Sângele e dovada că Domnul Hristos a murit. El este singurul mijloc prin care Dumnezeu, în sfințenia Sa, poate să-Și arate îndurarea față de păcătoși. Dumnezeu n'a stîrbit nimic din dreptatea Sa, când Și-a arătat iubirea față de păcătoși. Dimpotrivă: „El și-a arătat dreptatea în chip desăvârșit. Domnul Hristos a fost rânduit să fie „jertfă de ispășire”. În sfințenia Sa, Dumnezeu nu putea să-Și închidă ochii față de păcatele noastre și să ne bine-

cuvinteze. Acum însă poate să ne binecuvinteze, fiindcă păcatul a fost osândit pe cruce. Acolo, la cruce, s'au arătat toate însușirile ființei Sale.

Binecuvântat să fie Dumnezeu fiindcă, în sfințenia Sa, a găsit mijlocul prin care poate să ridice starea noastră de vinovăție, nestîrbind totuși nimic din sfințenia Sa. Astfel, crucea Domnului Hristos ne arată bine de tot, că Dumnezeu n'a dat la o parte niciuna din însușirile Sale ca să răscumpere și să binecuvinteze pe om.

Iubite cititor, față de starea în care te găsești în fața lui Dumnezeu, te rog să te gândești cu toată luarea aminte la sângele de preț al Domnului Isus, Fiul lui Dumnezeu. În iubirea Sa, care a fost mai tare decât moartea, El a îndurat pe cruce pedeapsa dumnezească în locul nostru. „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru noi” (1 Petru 2:24).

Dumnezeu a fost necinstit prin păcat. În dreptatea Sa, El, și nimeni altcineva, a pus în rânduală chestiunea păcatului și a păcatelor, spre mulțumirea și slava Sa veșnică. El dă acum o mântuire deplină și de un preț nespus de mare. Și tu, cititorule, poți căpăta binefacerile acestei lucrări slăvite, nu însă prin ceea ce faci sau ești tu, ci prin credința în Domnul Hristos. „El a fost dat la moarte din pricina fărădelegilor noastre, a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți” (Romani 4:24) și S'a înălțat în slavă la dreapta lui Dumnezeu Tatăl, tot pentru noi.

Iubite cititor, cunoști și tu pe acest Mântuitor?

FAPTE, PILDE și IDEI

Idolii păgânului

Un păgân bogat, fiind grav bolnav, a trimis după un medic creștin. Medicul se învoi să-l îngrijească, numai cu condiția, dacă-și distruge întâi toți idolii. — „Ia cheile mele”, zise omul bolnav, „cercețează-mi casa și distruge fiecare idol pe care-l vei afla”. Aceasta s'a făcut, dar păgânul nu s'a vindecat. Se plânse din nou doctorului. „Mai este un idol în casa ta, care trebuie să fie distrus, înainte de a te putea vindeca”, răspunde doctorul. — „Da, e adevărat”, zise bolnavul, „mai există unul, dar e în întregime copleșit din aur și mă costă 10 mii de dolari. Am vrut să-l scap, dar acum, ia cheile acestea, îl vei găsi în dulapul meu. Du-te și sparge-l în bucăți”. Puțin după aceasta, bolnavul se tămădui.

Dacă Medicul Mare va distruge toți idolii sufletului nostru, vom fi scăpați dela moartea veșnică.

Cunună fără stele

O tânără fată creștină, într'un vis, părea că a murit și mergea spre cer. Aici i se dădu o frumoasă cunună, dar spre marea ei desamăgire și mahnire, nu găsi pe ea nicio stea, dovadă că n'a adus niciun suflet la Hristos. Ea se deșteptă plângând, încă în această lume, și, a încercat din toate puterile ei să aducă pe cei pierduți la Hristos.

Acum am văzut soarele

Un indian a fost adus la Hristos și a uitat idolatria, printr'o foaie din Biblie, care a ajuns în mâna sa și pe care era scris psalmul 51, rugăciunea de pocăință a lui David. Aceasta i-a fost evanghelia timp de 12 ani. Când un misionar i-a dat un Nou Testament, el exclamă: „Am călătorit 12 ani la lumina unei stele, dar iată acum văd soarele!”.

Botezul nu mântuiește

Un negru învățase dela un pastor, că apa botezătoare e tot, de ce are nevoie un om pentru a fi mântuit. Și la toate dovezile contrare pe cari i le-a adus stăpânul său, negrul stăruia în părerea că apa mântuiește. La urmă, stăpânul zise: „Iacob, dacă eu iau o sticlă cu cerneală, o astup tare, îi trec o sfoară în jurul gâtului, și apoi o arunc în râu, la cât timp se va curăți lăuntru sticlei?” Fața negrului se luminează și răspunse: „Nu se va curăți niciodată!”.

Cine are urechi de auzit, să audă!

Mă încălzește

O vânzătoare de fructe din Italia, a primit Cuvântul lui Dumnezeu în inima ei. Așezându-și masa cu fructele la capătul unui pod, ea-și petrecea timpul citind Biblia. Intr'o zi, un domn o în-

trebă: „Ce citești, femeie?” — „Cuvântul lui Dumnezeu”, răspunse ea. — „Cuvântul lui Dumnezeu?, cine ți-a spus atâtale?” — „El însuși îmi spune”, răspunse femeia. — „Ai vorbit vreodată cu El?” Privind în sus, ea răspunse: „Puteți să-mi dovediți, domnule, că acesta e soarele care strălucește pe cer?” — „Da”, răspunse domnul, „dovada e că încălzește și-i văd lumina”. — „Tot așa”, răspunse femeia, „dovadă că această carte e Cuvântul lui Dumnezeu, e că, ea-mi încălzește și-mi luminează sufletul”.

Totul e lumină

Când Hervecy fu foarte aproape de moarte, zise: „Dacă aceasta este valem umbrei morții, atunci nu este în ea nici un colț întunecos; totul e lumină”.

Nu se potrivesc

E un lucru prea greu să spui, *măine*, când Dumnezeu spune, *azi*; pentru că *măine* a omului, nu se potrivește cu *azi*, a Domnului. Cuvântul care vine dela tronul veșnic este, *acum*, dar, ceea ce hotărăște soarta omului, e însăși alegerea lui.

Locul e așa de întunecos

O doamnă, la o întrunire creștină, a fost convinsă de păcatele ei. Totuși cu lacrimile în ochi, nu vru să se predea Domnului. Mai târziu, ajunse bolnavă și

în ultimele clipe strigă: „Oh, locul unde mă duc, e așa de întunecos!”

Pecetea morții

George Moir, un bun creștin, fiind sleit de o boală lungă și periculoasă, a auzit spunând pe soția sa că, schimbarea ce se vede pe fața lui, arată apropierea repede a morții. „Adu-mi o oglindă”, zise el. Privindu-se în oglindă, el fu uimit de asemănarea cu un cadavru, pe care o avea înfățișarea feței sale. Punând jos oglinda, el spune cu liniște și mulțumire: „Moartea și-a pus pecetea pe corpul meu, iar Domnul Isus pe sufletul meu”.

Martirii

În persecuțiile catolicilor contra protestanților, nu s'a ținut seamă nici de vârstă, nici de sex, nici de condițiile sociale. Femeile, plângând după soții lor măcelăriți, și îmbrățișându-și copiii slabi, erau ucise împreună cu ei. În zadar au fugit ca să scape de primul măcel. Distrugerea umbla pretutindeni liberă, și făcea victime la orice ocaziune. Desbrăcate de haine, erau aruncate afară goi, și fără apărare, în frigul iernii. Copiii fragezi, femeile slabe, cădea îndată sub mizeria foamei și a frigului. Aici soțul își lua un ultim rămas bun dela familia muribundă, mergând și el să primească aceeași soartă.

Dela Societatea Misionară

Aducem la cunoștința fraților că, fr. A. Bălgrădeanu, misionarul nostru în Jugoslavia, îmbolnăvindu-se grav și ne mai putând lucra în lucrul Domnului, s'a însoțit în țară, stabilindu-se în com. Păclia, jud. Alba.

Indemnăm pe frați să se roage Domnului pentru fratele, care este în suferință și pentru familia lui, cât și pentru ca Domnul să ridice un alt misionar pentru acest însetat câmp de misiune.

Cântările Sionului

Cu peste 650 de cântări și legată bine, se găsește de vânzare cu 50 lei bucata.

Ceice comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 20 la sută.

Cereți-o cu ramburs dela
Depozitul de Literatură Creștină,

Arad, Strada Fabricii No. 20.

RECTIFICARE. În FARUL Nr. 20 din 21 Mai, 1938, sub clișeu cu profesorii și elevii Seminarului, s'a scris că în rândul celor ce stau în picioare, sunt elevii Seminarului. Însă tot în acest rând stau, la capetele rândului, frații Martinovici și I. Burza, cari nu sunt elevi, ci studenți la Universitate. — Red.

UN FRUMOS PROGRAM s'a desfășurat în biserica din Căușad, jud. Bihor, la 22 Mai, la care au participat toate bisericile din cercul Ianoșda. Serbarea a fost condusă de fr. Lăzău, din Tulcea. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. Cieșe, sora Fl. Hurgoi, seminaristă, și fr. P. Halmăgean.

BISERICA DIN ZORENI, jud. Cluj, a avut la 5 Iunie, a nespusă bucurie, cu ocazia unei serbări, la care au luat parte frați din 10 comune din jur. Programul a fost condus de fratele lucrător al cercului, A. Pop, ajutat de frații Dohotari și S. Mihalea.

Tineretul baptist, din Ștefan cel Mare, jud. Constanța, a avut o frumoasă serbare, împodobită cu cântări, poezii și convorbiri. S'a făcut o nouă organizare a școalei duminicale, dându-se sfaturi tineretului. Programul a fost condus de fr. Gl. Cristea.